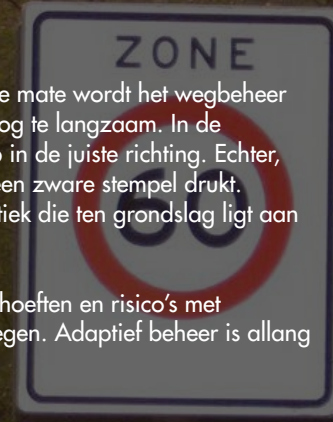

ADAPTIEF WEGBEHEER: BESPARING DOOR VOORTIJDIGE KEUZES IN BELEID

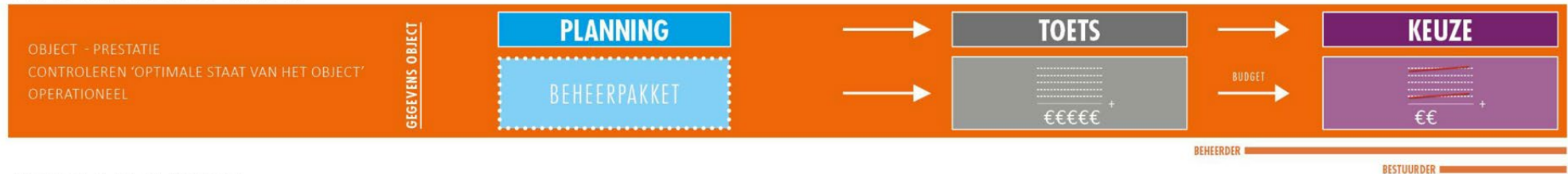
Traditioneel wegbeheer is gestoeld op statische technische normen die voor alle verhardingen hetzelfde zijn. In toenemende mate wordt het wegbeheer afgestemd op de gebruiksfuncties en de risico's die daarmee samenhangen, maar naar ons idee gaat deze ontwikkeling nog te langzaam. In de vernieuwde Wegbeheersystematiek van het CROW (2019) is ruimte voor maatwerk en risicogestuurd onderhoud, een stap in de juiste richting. Echter, de verouderde wegbeheersystematiek (2011) vormt hierin nog de basis waardoor de traditionele benadering nog steeds een zware stempel drukt. Daarbij blijven veel beheerders de verouderde systematiek nog volledig toepassen. Zo gaat men voorbij aan de problematiek die ten grondslag ligt aan onderhoudsvraagstukken en worden er verkeerde keuzes gemaakt in de inzet van het budget.

Onder de noemer "Adaptief beheer" is Kragten al jaren bekend met beheer op maat, afgestemd op de daadwerkelijke behoeften en risico's met effectieve inzet van het budget. Deze benadering is toepasbaar voor alle disciplines in de openbare ruimte, waaronder wegen. Adaptief beheer is allang niet meer nieuw maar erg urgent, zeker nu budgetten weer onder druk komen te staan.

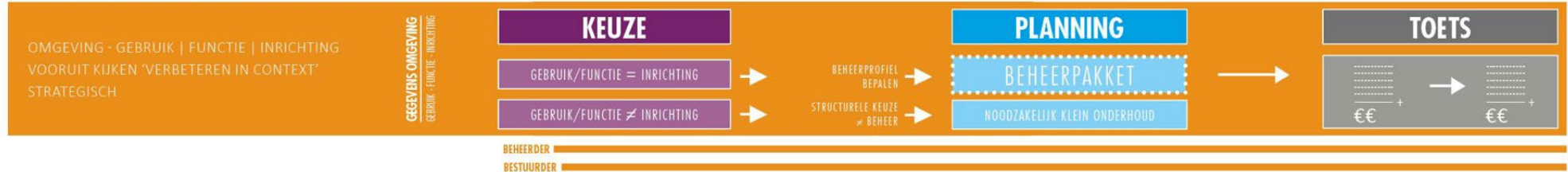
Auteur: Peter Smulders, Adviseur beheer, Kragten

TRADITIONEEL BEHEER

ADAPTIEF BEHEER

Adaptief beheer begint al vóór het opstellen van beleid door de juiste vragen te stellen en bewoners en gebruikers hierin te betrekken. Wat speelt er in de gemeente, waar lopen weggebruikers tegenaan en welke normen en waarden zijn voor de gemeente belangrijk? Het beantwoorden van deze essentiële vragen geeft richting aan beleid dat aansluit op de daadwerkelijke behoefte en inspeelt op de daadwerkelijk problematiek. Juist op beleidsniveau kun je de knelpunten aanpakken. Een beleidsplan dat uitnodigt om te lezen en voor alle betrokken partijen te begrijpen is, vormt hierin een belangrijk instrument. Een wegenbeleidsplan moet geen intern document zijn maar een communicatiemiddel dat in de wachtkamer van een gemeente kan liggen tussen de folders.

Bij het opstellen van een wegenbeheerplan zijn de essentiële keuzes in onderhoud al gemaakt. Het beheerplan is slechts de technische vertaling van reeds vastgestelde beleidskeuzes naar de concrete maatregelen, met de CROW-systematiek als hulpmiddel. De wegwerkzaamheden buiten zijn rechtstreeks te herleiden naar de keuzes in het beleidsplan en daardoor in heldere taal te onderbouwen richting alle partijen, die zelf input hebben geleverd voor het beleid en zich hierin herkennen.

‘Een verharding die niet voldoet aan een technische norm is nog geen knelpunt.’

Met dit proces wordt inzichtelijk waar de echte knelpunten liggen. Een verharding die niet voldoet aan een technische norm is nog geen knelpunt. Een verkeerd ingerichte weg die niet aansluit op het gewenste gebruik met gevaarlijke situaties als gevolg is dat bijvoorbeeld wel, ongeacht de technische staat. Een verkeerde inrichting die sneller slijt of gevaar oplevert, kost een beheerder meer geld dan een weg die niet aan de technische norm voldoet maar wel zijn functie vervuld. Deze benadering zorgt ervoor dat er anders wordt geïnvesteerd, daar waar de urgentie het grootst is. In het afgelopen jaar hebben we adaptief wegbeheer in de gemeente Meerssen al succesvol toegepast. Maar er valt nog veel te winnen.